

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

8. Dies Jvnii. Quotiescumque dulci voce mulcetur auditus, ad turpe facinus invitatur aspectus. Valerian. Cemel. Homil. 6.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Junius.

Tessera.

437

pra omnium opinionem maximam ! Quem unus radius muliebris venustatis, in oculum curiosum exceptus, sic abripit, agit, & transversum agit, & è regia virtutis via deflectit, scelere infami, incomparabili temeritate, inexplicabili calamitate. Malum est videre mulierem, pejus alloqui, pessimum tangere. Vis ergò tibi consultum ?

Despice foemineum cultum, nec respice vulum.

8. DIES JUNII.

Quotiescumque dulci voce mulcetur auditus, ad turpe facinus invitatur aspectus. *Valerian. Cemel. Homil. 6.*

C u e l a I.
circa au-
ditum.

UT exiguo distant loci spatio oculi, & aures, sic eidem exponuntur periculo. Facilis est transitus ab aspectu ad auditum. Ne malè audias, cave mala audire. Ut igitur bene audias, neganda est audientia illis, qui proferunt verba impudentia, itemque illorum sermonibus, qui detrahere de aliorum vita gestiunt, & nominis gloriam imminuere satagunt. Nihil tamen auditur ut frequentius sic nec libentius in triviis, in constrinis, in conviviis, in tuguriis pauperum, in palatiis nobilium, in sacrosanctis quoque templis, in curribus, in navibus, vapulant omnium aures convitiis, & contumeliis, & calumniis. Tanta hujus mali libido mentes hominum invasit; ut etiam qui ab aliis vitiis sunt eximii, in istud tamen, quasi in extremum diaboli laqueum incidant. Sicuti ad sanos, sanctosque sermo-

E e 3

nes

nes aures oportet inclinare, & patefacere, ut per ipsos quasi tubos, ad animum cœlestia pronuntiata transmittantur: ita si quis vitiorum affecla, pestilensque homo accedat, ut per aures quasi per fistulas verbum obscœnum, quasi cœnum inferat, non secus is fugiendus est, quàm ferarum illud genus, quod toxicum ejaculatur. Audientium est contumelia, illorum auribus committere contumelias. Nec caret vitio, bibulam aurem præbere linguæ in alienam famam grassanti.

De curiositate. II. Dum loquor de auribus, erige aures ad hanc Plutarchi comparationem. Is aures eorum, qui rerum infandarum commemoratione delectantur, consimiles ait portis urbium, quæ nefastæ, & abominandæ vulgò habentur, per quas videlicet educuntur, qui à carnifice necandi sunt, aut piacula inducuntur, nihil verò faustum, lætum, auspiciatum, nihil quod imbutis humanitate ingenitis voluptatem adferre possit. Ita sunt qui sermones de Deo, & divinis, de cœlo, & cœlestibus aspernantur, auditum verò ut inauspicatam animi portam, habeant longè, & latè patentem ad noxia excipienda: hîc nihil excipiunt. Intrat calumnia, ut carnifex alienæ vitæ, quæ meritò honore, & famâ spoliatur. Eunt, redeuntque plaustra obscœna in verecundæ mentis, & impudoratæ linguæ: acroamata impudicijus scurræ, aut effrontis sycophantæ, admittuntur. Hæc illis hominibus unica Siren est, hæc illepidamusa in delitiis, hæc auditionum omnium suavissima. Illis sordibus oppletur mens, & carcinomatis patet, & acervo quisquiliarum exuberat, & ore teterrimo mephitim exhalat, quo per aures aliorum animæ

committuntur.

commaculentur. Ubi aliquem videris ad improba audienda pronum, ad indecora attentum, supra lepores auritum ad capiendam alienorum morum insectationem, ad probra excipienda quæ in probos à maledicis conjiciuntur, ad turpia dicta excipienda, profanum illum hominem existima, animo à Musis, & gratiis alieno, qui ea quæ in aliis damnat, cæcâ mente, & impotenti vitio consecratur.

III. Aristo in Philosophiæ sinu eruditus, ventorum eos esse molestissimos ajebat, qui amictum nobis retegunt; ita probi viri in omni congressu eos putant omnium importunissimos, & remis, velisque fugiendos, qui quæ tecta esse oportuit, ut detractâ ventomaliitiæ tunicâ, in aperto ponunt, & in humano præconio detegunt. Curiositas aurium, uti oculorum, non tantum ad ea se extendit quæ sunt consona, sed absona. Non tantum delectat audire philomelas, & alaudas, & citharas, & tibias, sed & rudentes asellos, & grunientes sues, & ululantes lupos, & latrantes canes, & coaxantes ranas, & sævientes ursos, & rugientes leones, & mugientes tauros, & hinnientes equos, & barrientes elephantes, & gementes pueros, & altercantes aniculas, & undique personantes stultorum risus, & ineptissimos, & inconditos fletus, & confusas voces. Beatæ illæ aures, quæ cum medium silentium continet omnia, & omnipotens sermo de regalibus sedibus venit, eum percipiunt, & in se excipiunt. Cùm Hannibal Saguntum obsideret, missi que Româ Legati eum admonerent, ab obsidione desisteret, respondit illudendo, se bellicis rebus intentum contra hostes, non posse audire eos.

Sic multi, strepitu mundi tumultuantis occupati, in forensi illo fremitu, pravis affectibus, inter se rixantibus, & digladiantibus, non audiunt instinctus divinos, qui tanquam Legati è cælo mittuntur, ut destitamus dimicare contra Deum, & tamen tum maxime, juxtà illud,

Dum vox dia sonat, caelestia munera donat.

9. DIES JUNII.

Optimus odor in corpore, est nullus.

Seneca Epist. 10.

Odoratus. I.

Postquam de auditu, nunc pauca de olfactu. Cb tres causas adhibenda est cautela circa hunc sensum. Prima est, quòd omnis illa voluptas, quæ percipitur ex dulcium aromatum ulura, & ad jucundam sensuum oblectationem admoveatur, est frivola, par levibus fumis, quam motus auræ exiguæ ventulusque avehat; cui proinde intemperantiùs inhiare, sit genus inanissimæ stultitiæ. Utpotè cujus possessio est volatica. Quàm igitur damnanda est illorum vesania, qui immodicà, & insolenti pecuniæ profusione opes suas non ostentare, sed perdere cupiunt, ut voluptate ex fumo fragrantis momento perfruantur. Turpe est ergò viro prudenti, si unguentis oblitus, & rosis coronatus incedat, estque argumentum certum, quòd hujusmodi hominem ne odor quidem virtutis attigerit. Quid probrosius viro, quàm exhibere palàm exquisitum corporis cultum, à lineis amiculum, è serico vestem,

&